

Op reis naar het buitenland met de Vogelwerkgroep

Katja Wijburg

Wij gaan naar Muritz-Nationalpark, een schitterend gebied in Noordoost-Duitsland, voormalig DDR-gebied. Wat het landschap betreft doet het mij denken aan een mengsel van de Oostvaardersplassen en Zuid-Limburg samen in één gebied en dan natuurlijk vele malen groter, met planten, insecten en vlinders die wij in Nederland niet zo veel zien.

Een kleine opsomming: langs de wegen zien wij: de gewone sleutelbloem, ossentong en cipres-wolfsmelk. Verder vlinders zoals de Rouwmantel, Koninginnepage, Kleine Vuurvlinder, Landkaartje, Oranjetipje. Van dit alles zijn er veel. Maar wij zijn gekomen voor de vogels.... En ook dat levert een indrukwekkend schouwspel op want roofvogels zijn er in overvloed, evenals zangvogeltjes, spechten, rietvogels.

In de eerste 24 uur tijd zien en horen wij 's avonds een Draaihals, een groep van 27 Brilduikers op het meer en horen wij 's nachts de hoemp van de Roerdomp. Er zijn er meerdere en het is geen straf om er wakker van te liggen. Er is ook een man Bosuil in de buurt.

De volgende morgen begint om een uur of vijf het concert van Zwartkop, Winterkoning, Merel, Nachtegaal, Zanglijster en vele andere. Buiten struikelen wij bijna over de Witte Kwikstaarten en de Ringmussen.

Onderweg flitst de IJsvogel langs ons oog, worden wij verrast door twee Kraanvogels en zien wij even later hoog in de lucht tegelijkertijd een Dwergarend, Rode Wouw, Zwarte Wouw, Buizerd en Bruine Kiekendief, alsof het niets is. Even later komt er nog een Visarend in beeld en natuurlijk de Zeearend.

Nest van een Buidelmees

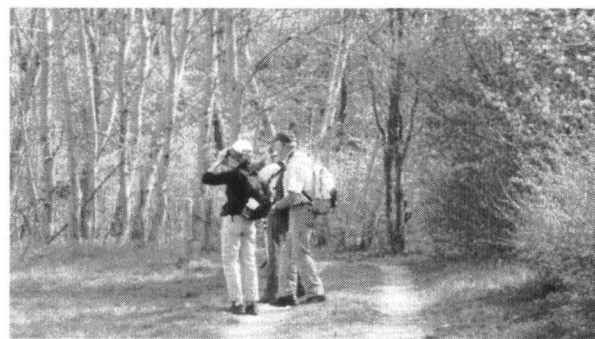
Foto: Katja Wijburg

Verderop in een plassegebiedje, annex viskwerkerij, zingt de Grote Karekiet ons toe. Dan nog een echtpaar Roodhalsfuut bezig met nestbouw of...zit zij nu een ei te leggen? Even goed kijken, terwijl ineens ook een Buidelmees zich laat horen en zien; wij komen ogen en oren tekort hier.

Wat een schoonheid en dit alles bij zonovergoten hoogzomer weer. Aan het eind van de eerste dag hebben we al een score van 76 soorten.

De plek waar wij tijdelijk wonen heet Muritz-Paradijs en dat klopt, dit gebied is een waarachtig paradijs.

De dagen die volgen zijn een herhaling van de eerste met steeds meer soorten vogels, die wij zien in aangenaam gezelschap en soms onder barre omstandigheden. Want heeft u ooit gefietst in een zandbak? Wij wel, zelfs de beste versnelling helpt niet en tijdens zo'n tochtje hoor je behalve de vogels, ook mensen leuke dingen zeggen. Een gevleugelde opmerking is dan: "Ik ken alle ezelsbruggetjes maar ik weet niet meer bij welke vogel ze horen". Deze uitspraak kan alleen maar van een vogelaar komen die ontzettend veel van vogels houdt!

In de omgeving van Mueritz

Foto: Katja Wijburg

Een andere opmerking die wij hoorden is "vogelen is afzien" en ja ook dat klopt wel. Zo stonden wij een uur in de brandende zon aan de rand van een veldje te wachten op de terugkomst van man Visarend; er moest immers gefotografeerd worden. Hij heeft niet willen poseren die dag en toch was het geweldig en bleven wij hopen en moed houden. Overigens zat vrouw Visarend over de rand van het nest naar ons te loeren, dus is zij wel gekiekt.

Eerder die dag zagen wij op een andere plek zes Zeearenden tegelijk in de lucht zweven; hoeveel kan een mens eigenlijk hebben? De camera's konden het wel aan en klikten vrolijk door; er waren er genoeg.

De reis naar Muritz, mijn eerste buitenlandreis, vind ik een geweldige ervaring. Ik heb niet alleen veel gezien, ik heb ook genoten en geleerd van de deskundigheid van andere deelnemers, de inzet waarmee door een ieder werd deelgenomen aan de excursies en de organisatie van de reis. Alles tot in de puntjes geregeld, dank zij André, Engbert en Wim. Ik hoop dit nog eens te mogen meemaken.